

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120455116
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6120455116.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 853 186 proti žalovanej: E. Š., X.. XX.XX.XXXX, L. D. XXX, XXX XX F., právne zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, o zaplatenie 17.269,94 Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 7.941,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.441,16 Eur od 18.06.2019 do 25.06.2019, zo sumy 8.341,16 Eur od 26.06.2019 do 16.08.2019, zo sumy 8.241,16 Eur od 17.08.2019 do 16.09.2019, zo sumy 8.141,16 Eur od 17.09.2019 do 18.11.2019, zo sumy 8.041,16 Eur od 19.11.2019 do 16.01.2020, zo sumy 7.941,16 Eur od 17.01.2020 do zaplatenia, všetko mesačnými splátkami vo výške 300,00 Eur splatnými vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas a to spoločne a nerozdielne s H. G.Á., X.. XX.XX.XXXX, ktorá bola na plnenie zaviazaná platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.01.2021 sp.zn. 15Up/2251/2020.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16.12.2020 a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 09.04.2021 sa domáhal od žalovanej v 1. rade E. Š. a pôvodne žalovanej v 2. rade H. G., X.. XX.XX.XXXX zaplatenia istiny 17.269,94, úroku 4.820,69 Eur, úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 17.269,94 Eur od 17.01.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 511,11 Eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 18,00 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.04.2015 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Úverová zmluva“). Na základe Úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 20 000 EUR. Žalovaná strana načerpala úver dňa 10.04.2015 (aktuálny stav úveru, posledná strana). Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.6.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 11.558,84 EUR, z čoho pripadlo na: - istinu 2.230,06 EUR, - úroky 9.256,78 EUR, - poplatky 72,- EUR. Prehľad splátok vyplýva z aktuálneho stavu úveru

z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila nasledovne: dňa 25.6.2019 suma 100,00 EUR, dňa 16.8.2019 suma 100,00 EUR, dňa 16.9.2019 suma 100,00 EUR, dňa 18.11.2019 suma 100,00 EUR, dňa 16.1.2020 suma 100,00 EUR. Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru. Istina pohľadávky tak predstavuje 17.269,94 EUR (20.000,- EUR - 2.230,06 EUR - 500,- EUR). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 5Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, sp.zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, sp.zn. 2Cdo 115/2019 zo dňa 30.06.2020, sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019 a ďalšie rozhodnutia). Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 14.077,47 € [celkové náklady 34.077,47 € - istina 20.000,- €]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 4.820,69 € (14.077,47 € - 9.256,78 €). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 18,- €, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplatiť výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Vzhľadom na čiastočné plnenia žalovanej strany po zosplatení úveru predložil výpočet úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky: úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 17 769,94 € od 18.6.2019 do 25.6.2019 úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 17 669,94 € od 26.6.2019 do 16.8.2019 úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 17 569,94 € od 17.8.2019 do 16.9.2019 úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 17 469,94 € od 17.9.2019 do 18.11.2019 úroky z omeškania: 5% p.a zo sumy 17 369,94 € od 19.11.2019 do 16.1.2020. Spolu kapitalizované úroky z omeškania: 511,11 €. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 27.01.2021 platobný rozkaz sp. zn. 15Up/2251/2020, ktorým uložil pôvodne žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 17.269,94 Eur, úrok 4.820,69 Eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 17.269,94 Eur od 17.01.2020 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 511,11 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 18,00 Eur alebo v tej istej lehote podať odpor. Zároveň uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 2.186,29 Eur a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Vydaný platobný rozkaz bol doručený žalovanej v 1. rade dňa 19.02.2021, pričom táto v zákonnej lehote podala voči nemu odpor s vecným odôvodnením. Žalovanej v 2. rade bol platobný rozkaz doručený dňa 01.03.2021 a táto v zákonnej lehote odpor proti nemu nepodala, preto vo vzťahu k žalovanej v 2. rade sa platobný rozkaz zo dňa 27.01.2021 stal právoplatným a vykonateľným dňom 17.03.2021, čo vyplýva z doložky právoplatnosti a vykonateľnosti. Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade bol platobný rozkaz zrušený v zmysle § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z.z. a základe návrhu žalobcu pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Bardejov, ktorému bola vec postúpená dňa 09.04.2021.

3. Žalovaná v 1. rade v odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica uviedla, že predmetom konania je zmluva o spotrebiteľskom úvere, keďže to vyplýva priamo z úvodných ustanovení zmluvného formulára. Na predmetnú vec je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násł. Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd sú ex-offo povinné skúmať existenciu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Je toho názoru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, z 10.04.2015, obsahuje neprijateľné podmienky (napr. poplatky za upomienky uvedené v bode 2.2. zmluvy a započítavanie platieb podľa bodu 2.17. zmluvy). Ďalej uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ); dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ); ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v

čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). Podľa ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). V úverovej zmluve je uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 34.077,47 Eura. Tento údaj však nie je správny, keďže 316,00 Eur, čo je pravidelná mesačná splátka vynásobená počtom mesačných splátok 108 je 34.128,00 Eura. V zmluve absentuje informácia o predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Tieto predpoklady je potrebné dosadiť do vzorca na výpočet RPMN a takto ich uviesť v spotrebiteľskej zmluve. Na podporu svojich tvrdení ohľadom nevyhnutnosti uviesť všetky predpoklady na výpočet RPMN priamo do vzorca v úverovej zmluve citovala z rozsudku Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co/7/2017, z 08.04.2017, podľa ktorého: „Súdu prvej inštancie nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods.2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzatvorenia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“ V súvislosti s tým je potrebné poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-448/17, z 20.09.2018, ktorý v bode 3 uvádza: „Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Keďže v Zmluve o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, z 10.04.2015 absentujú povinné náležitosti, je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

4.1. Žalobca vo svojom písomnom podaní, doručenom súdu dňa 07.04.2021 uviedol, že žalovaná vo svojom odpore neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možno hodnotiť ako relevantné. Procesná obrana žalovanej spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa. Argumentácia žalovanej je tak scestná a absurdná, pričom legitímne nasvedčuje záveru, že ide o šablónovito a tendenčne využívanú argumentáciu v prípadoch, keď je jednou zo strán sporu spotrebiteľ. Žalovaná nevzniesla žiadne tvrdenia a neoznačila žiadne dôkazy, ktoré by mohli nárok žalobcu čo i len čiastočne spochybníť. Prezentované tvrdenia sú neopodstatnené a nemajú charakter účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu. Obrana žalovanej nevniešla žiadnu spornosť do prejednávanej veci. Z týchto dôvodov žalobca výslovne popiera všetky skutkové tvrdenia žalovanej uvádzané v odpore. Tvrdenia žalovanej vyznievajú absurdne a nelogicky (nehovoriac o ich celkom zjavnom rozpore s dobrými mravmi a s esenciálnymi zásadami súkromného práva "pacta sunt servanda", "neminem laedere", ktoré platia aj pre "privilegovaných" spotrebiteľov), keďže podľa právneho poriadku SR (§ 13 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (čl. 14), ako aj podľa čl. 4.7 zmluvy o úvere mala žalovaná legitímne právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré sa však dobrovoľne a slobodne rozhodla nevyužiť. Navyše, k dnešnému dňu (po šiestich rokoch od uzatvorenia zmluvy o úvere) žalobca neviduje od žalovanej žiadnu sťažnosť alebo reklamáciu, ktorá by sa týkala

jej nespokojnosti s poskytnutými bankovými službami alebo úverom, ktorý preukázateľne načerpala v celom rozsahu a do dnešného dňa ho paradoxne nevrátila, ani len čo do istiny. K jednotlivým námietkam žalovanej žalobca uviedol nasledujúce:

4.2. K neidentifikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam v zmluve o úvere uviedol, že žalovaná sa domnieva, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to bez toho, aby ich akokoľvek konkretizovala. Žalobca zastáva názor, že zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. O tom napokon svedčí viacero právoplatne skončených sporov, kde žalobca žaloval obdobné predčasne splatné úverové pohľadávky na základe totožnej úverovej zmluvy. Žalobca trvá na tom, že zmluva o úvere bola riadne a platne uzavretá so žalovanou, a to v súlade s jej žiadosťou. Spochybňovanie platnosti úverovej zmluvy ex post po 6 rokoch od jej uzavretia, pričom žalovaná preukázateľne načerpala poskytnutý úver v celom rozsahu, považuje za zjavne špekulatívne a účelové.

4.3. K údajne chýbajúcim predpokladom na výpočet RPMN uviedol, že všetky zákonom stanovené náležitosti sú v súlade s ustanoveniami ZoSÚ obsiahnuté v zmluve a jej prílohách, ako aj vo formulári, s ktorými sa žalovaná vopred a v dostatočnom časovom predstihu oboznámila. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. v. F. L., C-42/15, podľa ktorého: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“. Podľa záverov záväzného rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 5.9.2019 vo veci TE proti Pohotovosť, s. r. o.), C-331/18: „Článok 10 ods. 2 písm. h) až j) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej, podľa prípadu, na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov.“. Poukazujúc na § 19 ods. 1 a prílohu č. 2 k ZoSÚ uviedol, že z uvedených ustanovení implicitne vyplýva, že vzorec matematického výpočtu RPMN nie je potrebné do úverovej zmluvy uvádzať duplicitne [takúto povinnosť veriteľovi neukladá žiadne z ustanovení ZoSÚ], keďže zákonodarca vzorec implementoval priamo do prílohy č. 2 k ZoSÚ, ktorý je jeho neoddeliteľnou súčasťou. Príloha navyše vysvetľuje význam jednotlivých „symbolov“ (predpokladov) použitých na výpočet RPMN. Akcentoval, že všetky základné parametre úveru boli explicitne uvedené v čl. 2 zmluvy o úvere (najmä výška schváleného úveru, počet mesačných splátok, dátum končenej splatnosti úveru, výška mesačnej úhrady, celková čiastka úveru, výška úrokovej sadzby, RPMN banky v %, priemerná RPMN na trhu, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty a pod.). Žalobca napokon poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s.), v zmysle ktorého ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere: Ods. 30 odôvodnenia: „Z tohto hľadiska informačná povinnosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza RPMN, prispieva k dosiahnutiu cieľov sledovaných touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 42 citovanú judikatúru), najmä cieľa vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.“. Ods. 33 odôvodnenia: „Smernica 2008/48 totiž v časti II prílohy I upravuje dodatočné predpoklady určené na uľahčenie výpočtu RPMN v prípade, že nie sú známe určité skutočnosti, alebo ak ich nie je možné určiť z iných dôvodov.“ Výrok rozsudku: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu.“.

4.4. K nekritickej favorizácii spotrebiteľa uviedol, že princíp ochrany slabšej procesnej strany znamená, že slabší subjekt má byť „chránený“ len do tej miery, kým sa nedosiahne funkčná procesná rovnosť; rozhodne by nebolo správne interpretovať princíp ochrany slabšej strany v tom zmysle, že sa má zabezpečiť akési nadradené postavenie slabšej strany vo vzťahu k protistrane (ŠTEVČEK, M. in: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, s. 45-46). Tendencný postoj súdneho orgánu v prospech spotrebiteľa, prejavom ktorého je zámerná snaha deštruovať zmluvné a

zákonne práva veriteľa, evidentne porušuje základný princíp rovnosti strán, ako aj princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva. Zdôraznil, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou (rozsudok NS ČR zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 23Cdo/1201/2009; ŠVESTKA, J. - SPÁČIL, J. - ŠKÁROVÁ, M. - HULMÁK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. C.H.BECK, Praha 2008, str. 408). Poukázal aj na

- zásadné závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60, publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 1/2018: „aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickej poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom.“ (ods. 46).

- obdobné závery nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 4.2.2020 sp. zn. I. ÚS 332/2019, publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí ÚS SR za obdobie III./2020 Senát I: „Aj keď je ochrana spotrebiteľov neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy ako účel právnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov vrátane teleologického výkladu. Koncept ochrany spotrebiteľa v klasickej poňatí nie je v napätí s ústavou, ale to neznamená, že je priamo ústavným princípom (PL. ÚS 11/2016, pozri aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).“ (ods. 43).

- bývalého sudcu ÚS SR JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení zo dňa 20.9.2017 sp. zn. III. ÚS 572/2017, v ktorom je vyjadrené dôvodné znepokojenie vo vzťahu k neustále sa sprisňujúcej právnej úprave ochrany spotrebiteľov v ich prospech a k neprimeranosti ochrany, poskytovanej súdmi spotrebiteľom: „Tento spôsob a miera ochrany spotrebiteľov, či už v právnej úprave alebo pri rozhodovaní súdov (ochrana tzv. „až za hrob“), ako sme v súčasnosti svedkami, môže (aj pri rešpektovaní potrebnosti plnenia si úloh štátu v tomto smere) v dlhodobejšom časovom horizonte priniesť až zhubné následky pre zdravý vývoj spoločnosti. Súčasný model (okrem rizika porušovania ústavy a ústavných princípov) totiž v praxi často vedie k tomu, že občania (spotrebiteľia) nebudú povinní ani zaviazaní splácať svoje peňažné dlhy vrátane istiny, ku ktorým sa dobrovoľne zviazali, čo (na základe uplatnenia štátnej moci) v konečnom dôsledku zbavuje paušálne nie zanedbateľný počet ľudí zodpovednosti za svoje rozhodnutia a činy (parafráza známeho pravidla „dlhy sa nemusia platiť“).“ (ods. 8).

- podpredsedu ÚS SR a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana Ľalíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. (ods. 2) Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevychovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevyváženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. (ods. 3) Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane ústavného súdu, existujúce bagatelné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ (ods. 4).

4.5. K posúdeniu námietok žalovanej cez prizmu dobrých mravov a súčasne prostredníctvom esenciálnych zásad súkromného práva, platiacich aj pre spotrebiteľov (vigilantibus iura, neminem laedere, pacta sunt servanda a pod.) uviedol, že vzhľadom na účelovú procesnú obranu žalovanej sa žalobca domáha, aby ju súd osobitne posúdil aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka s analogickým poukazom na právne závery nálezu ÚS SR zo dňa 21.11.2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017, publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí Ústavného súdu SR za obdobie I./2018 Senát III (vo vzťahu k uplatneniu práva v rozpore s dobrými mravmi na úkor protistrany), ktoré sú plne aplikovateľné aj v danom prípade: „Ústavný súd už vyslovil názor, že vo všeobecnosti

nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované Rovnako dávame do pozornosti súdu aj odlišné stanoviská: za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (II. ÚS 176/2011, IV. ÚS 542/2013).“ Podľa nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 8.11.2016 sp. zn. III. ÚS 2700/15: „Za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi je typicky nutno považovať projevy šikany (tzv. dolus coloratus), tj. výkon práva učiněný primárně za účelem poškození či znevýhodnění jiného [nález ze dne 2. 4. 2001 sp. zn. IV. ÚS 22/01 (N 55/22 SbNU 5)], jakož i nepřiměřeně tvrdý výkon práva, jenž by se přičil spravedlivému řešení věci.“. V nadväznosti na citované závery súdov apeloval na súd prvej inštancie, aby prihliadol na všetky aspekty konania (správania sa) zainteresovaných strán a všetky významné okolnosti prípadu. Súlad výkonu práv a povinností s dobrými mravmi musí vychádzať z komplexného hodnotenia konkrétnej situácie, a to na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby dotknutej). Dobré mravy sú súhrnom etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržanie je často zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti (ZSP 56/2010). V daných súvislostiach by bolo krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalovaná dlžníčka výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená iba v dôsledku formálnej aplikácie ZoSÚ a OZ, a to napriek dlhodobému porušeniu svojich zmluvných povinností. Zdôraznil, že protiprávny stav vyvolala žalovaná svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Žalobca bol preto nútený, po opakovanom zaslaní upomienok a upozornení žalovanej na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, žiadať o okamžité splatenie celého zostatku úveru v súlade s úverovou zmluvou, obchodnými podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami. Spravodlivosť je kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako krajne nesúladné s princípom spravodlivosti a popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení (ZNaU ÚS SR 74/2010). Povinnosť zohľadňovať špecifické okolnosti a individuálne súvislosti každého konkrétneho prípadu tak, aby bolo dosiahnuté spravodlivé vyriešenie veci, čiže také, aby úzkostlivé lipnutie na litere zákona v prospech jednej procesnej strany nespôsobilo zjavnú a výraznú nespravodlivosť druhej, akcentoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku zo dňa 28.4.2016 sp. zn. 2 Obdo V 1/2014.

4. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 24.06.2021 okrem iného uviedla, že je potrebné považovať úver, ktorý jej poskytol žalobca za základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX z 10.04.2015 za bezúročný a bez poplatkov. Všetky platby, ktoré uskutočnila na daný úver sa preto majú započítať na istinu poskytnutého úveru a žalobca má nárok na zaplatenie nesplatennej časti istiny. Podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2020, ktorý žalobca priložil k návrhu na vydanie platobného rozkazu, na tento úver zaplatila spolu 12.058,84 Eur (viď Zaplatené splátky od 25.05.2015 do 16.01.2020). Úver jej bol poskytnutý vo výške 20.000,00 Eur. Žalobca má teda právo na doplatenie istiny predmetného úveru vo výške 7.941,16 Eur. Navrhla, aby súd žalobu nad sumu 7.941,16 Eur zamietol a povolil jej splácať dlžnú sumu v primeraných splátkach.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.06.2021, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovanej, pričom obaja sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' neospravedlnil žiadnym podaním. Právny zástupca žalovanej emailovým podaním doručeným súdu dňa 29.06.2021 ospravedlnil svoju neúčast' a zároveň súhlasil s konaním bez jeho účasti. Keďže boli splnené procesné podmienky podľa § 180 C.s.p. na prejednanie veci v neprítomnosti oboch právnych zástupcov, súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere, upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, výzvy na úhradu dlžnej sumy, predžalobnej výzvy, aktuálneho stavu úveru, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2015 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom a H. G., X.. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom vyplýva, že veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 20.000,00 Eur. V zmluve bolo ďalej uvedené: Výška mesačnej splátky 316,00 Eur; Dátum 1. splátky 25.05.2015; Dátum každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci; Výška úrokovej sadzby 12,90 % ročne, Dátum konečnej splatnosti úveru 25.04.2024; RPMN banky 13,70 %; Počet mesačných splátok 108; Priemerná RPMN na trhu 11,58 %; Odplata za poskytnutie úveru 12,90; Najvyššia prípustná hodnota odplaty 23,16; Celková čiastka úveru 34.077,47 Eur.

8. Z upozornenia - výzvy žalobcu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 20.05.2019 adresovanej žalovanej (ako aj H. G.) vyplýva, že podstatným spôsobom porušila ustanovenie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2015 a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke do dnešného dňa neuhradil svoje záväzky voči žalobcovi. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca upozornil žalovanú, že ku dňu 20.05.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 2.516,14 Eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 2.507,14 Eur, poplatkov vo výške 9,00 Eur a poistného 0,00 Eur. Žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Z pripojeného podacieho hárku vyplýva, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 21.05.2019.

9. Z výzvy žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.06.2019 adresovanej žalovanej (ako aj H. G.) vyplýva, že nakoľko žalovaná svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2015 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť zmluvy o úvere, sa úverová pohľadávka stala predčasne splatnou k 17.06.2019 v celom rozsahu, pričom výška pohľadávky k uvedenému dňu je 18.536,59 Eur a pozostáva z dlžnej istiny 17.769,94 Eur, úroku 748,65 Eur, poplatkov za upomienky 18,00 Eur a vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Z pripojeného podacieho hárku vyplýva, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 18.06.2019.

10. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2020 predloženého žalobcom vyplýva, že dlžníci vyčerpali celkovú výšku úveru vo výške 20.000,00 Eur. Ďalej z neho vyplýva, že dlžníci na úhradu úveru zaplatili veriteľovi celkovo 12.058,84 Eur, pričom suma 2.230,06 Eur bola započítaná na istinu, suma 9.738,78 Eur na úrok a suma 90,00 Eur na poplatky.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,^{18aa)}
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom a H. G., X. XX.XX.XXXX ako spoludlžníkom bola dňa 10.04.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 20.000,00 Eur, ktorí sa dlžníci zaviazali splatiť v 108 mesačných splátkach po 316,00 Eur. Keďže dlžníci úver riadne a včas nespĺacali, veriteľ ku dňu 17.06.2019 určil predčasnú splatnosť celého úveru.

21. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

22. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2 zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až aa). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 písm. a), b), c), d) e) stanovuje jednotlivé predpoklady, za ktorých sa úver poskytnutý spotrebiteľovi považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nesporne preukázané, že táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, t.j. nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o splátkovom úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je síce uvedený údaj „RPMN banky v % 13,70“, avšak v zmluve nie sú vôbec uvedené predpoklady, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údají o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017). Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú

čiasťku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“.

24. K tvrdeniu žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky základné parametre úveru, ktoré boli uvedené v čl. 2 zmluvy o úvere (najmä výška schváleného úveru, počet mesačných splátok, dátum končenej splatnosti úveru, výška mesačnej úhrady, celková čiastka úveru, výška úrokovej sadzby, RPMN banky v %, priemerná RPMN na trhu, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty a pod.) súd konštatuje, že uvedením uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ dodržal iné ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o náležitostiach zmluvy a to písm. g) - výška schváleného úveru, písm. l) - počet, výšku mesačných splátok, písm. f) - konečnú splatnosť úveru, písm. k) - RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. i) - výšku úrokovej sadzby, písm. z) - priemernú RPMN, písm. j) - odplata za poskytnutie úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere však absentuje uvedenie konkrétnych predpokladov, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona.

25. Zároveň v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a síce doba trvania zmluvy. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Zatiaľ čo termín konečnej splatnosti je v zmluve o spotrebiteľskom úvere presne špecifikovaný dátumom, t.j. dňa 25.04.2024, doba trvania zmluvy nie je v zmluve vôbec časovo špecifikovaná. Teda v zmluve chýba presné časové vymedzenie obdobia trvania zmluvy.

26. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

27. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd priznal žalobcovi sumu 7.941,16 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 20.000,00 Eur a úhradami dlžníkov pred vyhotovením aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2020 vo výške 12.058,84 Eur. Z priznanej istiny súd postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.941,16 Eur od 18.06.2019 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z celkovo priznanej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže týmto dňom sa dlžníci dostali do omeškania so zaplatením celej istiny. Žalobca v podanej žalobe v rámci žalovanej istiny 17.269,94 Eur žiadal priznať vyčíslený úrok z omeškania vo výške 511,11 Eur, ktorý bol vypočítaný za obdobie od 18.06.2019 do 16.01.2020, t.j. po zosplatnení úveru zohľadniac úhrady vykonané dlžníkmi po zosplatnení úveru. Súd však požadovaný kapitalizovaný úrok z omeškania nepriznal, keďže bol vypočítaný zo sumy 17.769,94 Eur, ktorá zahŕňala aj úrok z úveru. Súd priznal úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 18.06.2019 a to zo sumy 8.441,16 Eur, ktorá ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala dlžnú sumu a ďalej zohľadnil splátky úveru vykonané dlžníkmi po zosplatnení úveru a to dňa 25.06.2019, 26.08.2019, 16.09.2019, 18.11.2019, 16.01.2020 po 100,00 Eur, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Z uvedeného zároveň vyplýva, že žalobu v časti o zaplatenie sumy 9.328,78 Eur (žalovaná suma 17.269,94 Eur - priznaná suma 7.941,16 Eur) s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.01.2020 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú, keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

28. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 24.06.2021 (odsek 5. odôvodnenia) požiadala, aby jej súd dlžnú sumu vo výške 7.941,16 Eur povolil splatiť v primeraných splátkach, pričom túto svoju žiadosť bližšie neodôvodnila a na pojednávanie dňa 29.06.2021 sa žalovaná a ani jej právny zástupca nedostavili. Súd postupom podľa čl. 17 Základných princípov C.s.p. tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzajúc zbytočným prieťahom, konajúc hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, aj bez ďalšieho doplnenia či už skutkových tvrdení alebo dôkazov, postupom § 232 ods. 4 C.s.p. povolil žalovanej priznanú istinu splatiť v mesačných splátkach. Súd zohľadnil samotnú výšku priznanej istiny vo výške 7.941,16 Eur, keďže nie je v schopnostiach bežného spotrebiteľa uhradiť takúto sumu jednorázovo. Keďže žalovaná bližšie

neodôvodnila svoju žiadosť o splátkový kalendár, súd určil výšku mesačnej splátky po 300,00 Eur, pričom vychádzal zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.04.2015, v ktorej bola dojednaná výška mesačnej splátky v sume 316,00 Eur. Zároveň dobu splácania dlhu (približne 27 mesiacov) priznanými splátkami súd považuje za primerané obdobie na splnenie záväzku, keďže súd pri určení výšky splátky musel zohľadniť oprávnený nárok žalobcu ako veriteľa dostať sa k dlžnej sume v primeranej lehote. Súčasne súd určil že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. Ako vyplýva z odseku 1. odôvodnenia rozsudku žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 17.269,94 Eur s príslušenstvom voči pôvodne žalovanej v 1. rade E. Š., X.. XX.XX.XXXX a voči žalovanej v 2. rade H. G. ako solidárnym dlžníkom, t.j. spoločne a nerozdielne. Keďže platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica dňa 27.01.2021 sp.zn. 15Up/2251/2020 nadobudol právoplatnosť iba voči pôvodne žalovanej v 2. rade ako to vyplýva z odseku 2. odôvodnenia rozsudku, o žalobe žalobcu voči pôvodne žalovanej v 1. rade súd rozhodol týmto rozsudkom, preto vzhľadom na pasívnu solidaritu žalovaných uložil žalovanej plniť povinnosť uloženú jej predmetným rozsudkom spoločne a nerozdielne s H. G., X.. XX.XX.XXXX, ktorá bola na plnenie zaviazaná platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.01.2021 sp.zn. 15Up/2251/2020.

30. K ďalšej argumentácii žalobcu súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania nedospel k záveru, aby uplatnenie prostriedkov procesnej obrany zo strany žalovanej bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná ako spotrebiteľka v priebehu súdneho konania, ktoré inicioval podaním žaloby samotný žalobca ako dodávateľ v rámci procesnej obrany iba poukázala na nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú pripravil žalobca, pričom uvedené nedostatky mali za následok, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené konanie žalovanej ako spotrebiteľa nie je možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

31. Záverom súd uvádza, že už podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

32. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 17.269,94 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 7.941,16 Eur, t.j. v rozsahu 45,98 % a neúspech v rozsahu 54,02 % (9.328,78 Eur). V zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže každá zo strán mala v konaní úspech približne v jednej polovici.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).